

درس های از اعتراضات سال ۸۸

و

آنچه که برای مبارزه لازم داریم

با وجود وضعیت بحرانی رژیم تمامی طیف های فعال در جهت بدست آوردن آزادی ، دموکراسی ، مطالبات صنفی و اقتصادی و همچنین فعالین سیاسی با درجات مختلف با خواسته های تغییر مهره ها تا سرنگونی در خطر دستگیری ، شکنجه ، زندان و اعدام قرار دارند.

هر چند نظام توانسته است با طرح جدید خود "مقابله نرم در مقابل جنگ نرم" تا حدودی وضعیت را برای خود بهتر کند و اعتراضات را جمع و جور نماید و به خیال خود ریشه های مخالفت را از بین برده یا حداقل تا مدتها به خشکاند اما آنچه فرود امروز نشان می دهد علامت سعود فردا با قدرت چندین برابر بیشتر و با جهت مشخصتر در آینده نزدیک است.

اوج گیری مبارزات طی چند ماه گذشته به وضوح نشان دهنده به تاخیر افتادگی اعتراضات و حتی به تاخیر افتادگی سرنگونی جمهوری اسلامی را در خود داشت و همچنین بطور شفاف ضعف رهبری انقلاب ، ضعف تشکیلاتی ، عدم وجود روحیه تشکل یابی و بدنبال آن عدم جهت یابی مطالبات و افق مبارزین متناسب و هم قد و قواره عینیت انقلابی موجود را نشان داد.

علی رغم مساعد بودن اوضاع عینی برای مبارزات انقلابی انرژی ها در جهت رشد مبارزات و جهت یابی آن بیشتر هدر رفت و آنچه بدست آمد کمتر از هزینه های داده شده بود. و آنچه بدست آمده نیز کم نیست و با توجه به نداشته هایمان قابل توجه هستند و می توان موارد زیر را مثال آورد.

۱- جامعه و طیف ها و لایه های مختلف و حتی جناح های مختلف دشمنان از جناح حاکم گرفته تا سرمایه داران بیرون نظام و سرمایه داری جهانی آمادگی عینی مبارزه انقلابی را درک کرده اند.

۲- مردم بخصوص جوانان اعتماد بنفوس برای سرنگونی نظام بدست آورده اند که با توجه به گستردگی مبارزه عملی در میان توده ها ترس از اذیت و آزار، حتی ترس از مرگ به وسعت زیادی از بین رفته است و ترسی که در میان توده ها و مردم وجود داشت امروز در نظام و نیروهای آن هر روز بیشتر رشد می کند.

۳- بسیاری از کارگران ، جوانان ، دانشجویان ، زنان ، معلمان و... پذیرفته اند که تشکیلات های انقلابی لازم، وجود ندارند و همچنین پذیرفته اند که بدون تشکیلات انقلابی امکان مبارزه درست و جهت دار و پیروزی وجود ندارد.

۴- بسیاری از فعالان و مبارزان به ضعف تشکیلاتی خود پی برده اند.

۵- جمهوری اسلامی برای سرکوب اعتراضات سال گذشته از تمامی امکانات مادی و معنوی خود استفاده کرده است.

۶- با توجه به نشانه اولیه فروپاشی در قسمت های مختلف نظام بخصوص سپاه ، بسیج ، وزارت اطلاعات و... شکاف در میان نیروهای نظام آنقدر زیاد شده است که اگر انقلابیون بتوانند فشار و اعتراضات تشکیلاتی و منظم را شروع کنند جمهوری اسلامی خیلی سریع از هم خواهد پاشید. (در این مورد نیرو های موجود انقلابی باید هر چه سریع تر با توجه به

اصول انقلابی به سمت همگرایی حرکت کنند در صورت تاخیر و از دست دادن فرصت بار دیگر سرمایه داری مهره های دیگری را به توده ها بخصوص طبقه کارگر تحمیل کرده یک بار دیگر مبارزان انقلابی را به حاشیه خواهد راند.)

۷- همچنین به تمامی مبارزین انقلابی ثابت شده است که هیچ بخشی از نظام مانند موسوی ، کروب ، رفسنجانی و ... قابل اعتماد نیستند (درست زمانی که اعتراضات نیاز به رهبری داشت بخش های مختلف چه آنها که ظاهر را از نظام جدا شده بودند و چه لیبرال های که در اطراف و اکنام نظام پرسه می زنند و چه لیبرال های مقابل نظام و حتی جناح های مختلف سرمایه جهانی همگی تن به سازش دادند چون اعتراضات در حال رادیکال شدن بوده و به سمت هرچه بیشتر انقلابی حرکت می کرد.)

آنچه امروز لازم داریم؟

با توجه به سرکوب شدن اعتراضات توده ای و برنامه های نظام در اینکه تلاش کرد اعتراضات را از گستردگی و توده ای بودن خارج کند و به قشر ها و لایه های محدود تر، محدود نماید. در مقابل چنین طرح نظام آنچه لازم داریم هر چه توده ای تر و انقلابی تر کردن اعتراضات است.

از جهتی که نظام حتی تشکل های نیم بند و علنی را که در مواقع لازم هر چند بسیار ضعیف کارهای را می کردند از جمله کانون های صنفی معلمان ، کمپین زنان ، تشکل های روزنامه نگاران ، تشکل های مختلف دانشجویی ، کانون مدافعان حقوق کارگر ، کمیته های هماهنگی ، دفاع ، پیگیری ، سندیکاها ، شرکت واحد ، هفت تپه ، فلز کار ، تشکل های حقوق بشر و ... بدون نام بردن از آنها با دستگیری یا تحت تعقیب قرار دادن مهره ها و اعضای فعال و مهم ، آنها را کاملاً فلج کرده است. که اگر اعتراضات گسترده و توده ای بار دیگر شروع شد هیچ تشکلی حتی همان تشکل های نیم بند نیز برای هدایت و جهت دادن وجود نداشته باشد. نتیجه می شود که تمامی تلاش نظام در مرحله اول برای از بین بردن هرگونه تشکل و روحیه تشکل یابی است که به تازه گی در میان مبارزین پیدا شده و هر روز بیشتر به سمت تشکیلات های مستحکم حرکت می کنند، است.

تمامی اعمال سرکوب نظام و نتایج آن نشان می دهد که تحلیل ما در رابطه با تشکل های علنی و احزاب کمونیست و سوسیالیست که به طبل علنی گرای می که ادامه همان خطوط مارکسیست های علنی قرن گذشته را یدک می کشند درست بوده است در حاشیه بودن آنها در اعتراضات اخیر نشان داد که هرگز نمی توانند مبارزات انقلابی کارگران و توده های مردم را رهبری نمایند. بنابراین آنچه برای رهبری و هدایت مبارزات انقلابی لازم است حزب خاص طبقه کارگر است که نطفه های آن بر مبنای کمیته ها و هسته های مخفی انقلابی پایه گذاری شده باشد.

با توجه به چنین وضعیتی است که ما از تمامی رزمندگان و فعالان انقلابی و تمامی آنها که اعتقاد به وجود تشکیلات انقلابی دارند می خواهیم ضمن ایجاد تلفیق میان مبارزات مخفی و علنی و اقدام به ایجاد و حفظ تشکل های علنی هرچه سریعتر در هسته ها و کمیته های مخفی انقلابی متشکل شوند .

ما از کارگران انقلابی می خواهیم با شجاع ترین ، جسور و منظم ترین رفیق خود در محل کار و در محل زندگی اقدام به تشکیل هسته های مخفی انقلابی کنند و همچنین از جوانان دعوت می کنیم در محل زندگی و کار خود با توجه به شناختی که از دوستان و اطرافیان خود دارند اقدام به تشکیل هسته ها نمایند. از زنان ، دانشجویان و معلمان نیز دعوت می کنیم هرچه سریعتر با ایجاد هسته های انقلابی مخفی خود را برای مبارزه انقلابی آتی که هر لحظه امکان اوج گیری دارد آماده نمایند. زنان کارگر و زنان خانه دار و همچنین جوانان ورزش کار می توانند با جمع کردن دوستان و همسایگان اقدام به تشکیل هسته و کمیته های محلات

نمایند. فراموش نکنیم که وقتی هسته ها و کمیته های مخفی انقلابی در میان توده های مبارز و انقلابی احاطه شده باشند هرگز ضربه نخواهند خورد و حتی اگر ضربه ای به آنها وارد شود بسیار سریع توسط توده های اطراف خود باز سازی خواهند شد. پیش بسوی تشکیل هسته های انقلابی مخفی در کارخانجات، دانشگاه ها، محلات، مدارس و ادارات

هر رفیقی که به ضرورت مبارزات انقلابی پی برده باشد بدون لحظه فوت وقت حتی به تنهای در محل کار و زندگی خود باید اقدام به جذب رفیق مورد اعتماد کند و مبارزان دیگر را پیدا کرده با آنها اقدام به تشکیل هسته انقلابی نماید. مگر اینکه هنوز به آگاهی انقلابی و ضرورت مبارزه پی نبرده و یا ایمان به مبارزه نداشته باشد چرا که اگر به آگاهی و ضرورت مبارزه پی برده باشد برای پیدا کردن راه حل و روش و سبک کار در تشکیل هسته ها اقدام به مطالعه و کسب دانش و علم مبارزه می کند.

هر گاه رفقای که دارای فکر و عمل مبارزه و انقلابی (تئوری - پراتیک) در جهت سرنگونی سرمایه داری و برقراری سوسیالیسم باشند، حتی دو نفره می توانند یک هسته انقلابی مخفی تشکیل داده و در جهت فعالیت انقلابی و آگاه کردن و رهبری مبارزین محل زندگی و کار خود عمل کرده، توده ها را با روش و سبک های گوناگون دعوت به مبارزه نمایند.

یک هسته انقلابی مخفی حداقل از دو نفر و حداکثر ۵ نفر می تواند تشکیل شده باشد. البته اصولاً "هسته بهتر است دارای سه نفر عضو باشد اگر تعداد افراد انقلابی معتقد به مبارزه تشکیلاتی در محل بیش از سه نفر باشد بهتر است در چند هسته متشکل شوند و همچنین هسته ها نباید ارتباط عرضی باهم داشته باشند و اعضای هسته های مختلف نباید همدیگر را بشناسند.

اعضای هر هسته باید متناسب با موقعیت و ضرورت کارشان جلسات منظم داشته باشند، کارهای که می توانند انجام دهند بررسی کرده بین خود تقسیم کار نمایند و در هر جلسه هر عضوی از انجام وظایف خود گزارش ارائه بدهد و ... در رابطه با وظایف گسترده هسته ها و همچنین جزئیات تشکیل شدنشان در شماره های قبلی نشریه (انقلاب سرخ) مطالب بسیاری است که توصیه می شود رفقا آنها را مطالعه کنند و به دیگر دوستان مورد اعتماد خود نیز بدهند. البته ما نیز در آینده از طریق نشریه و جزوه های اقدام به نشر اصول تشکیلاتی و وظایف و سبک کار هسته و کمیته ها منتشر خواهیم کرد.

سرنگون باد جمهوری فاشیستی - اسلامی ایران

سرنگون باد نظام سرمایه داری

برقرار باد جمهوری سوسیالیستی شورایی کارگری

کمیته آموزش جبهه واحد کارگری